

[Aksel Larsen.]

sige, at de var ude, altsaa ude paa Toiletet...

Formanden: Det er en malplaceret Udtalelse.

Aksel Larsen: Jeg tager Irettesættelsen til Efterretning.

Formanden: Det gaar jeg ogsaa ud fra.

Aksel Larsen: Det ærede Medlem Hr. Starcke benyttede i øvrigt en væsentlig Del af sin Tale til at angribe Regeringen, fordi den, som han siger, fører Socialistisk Politik. Han siger, at saa megen Socialisme som den, der bliver præsenteret for os af denne Venstreregering, har vi aldrig nogen Sinde oplevet. Jeg er nødt til at gøre opmærksom paa, at en saadan Udtalelse hører ingen Steder hjemme. Det har intet som helst med Socialisme at gøre, det, Venstreregeringen har præsteret. Den Maade, hvorpaa den har ordnet Produktion og Fordeling i Erhvervslivet, er ikke den, vi har villet anvende, heller ikke den, Socialdemokratiet har villet anvende, gaar jeg ud fra. Det er en billig Maade at lægge Statsindgreb og socialistisk Politik for Had: at vælge sig nogle erklærede Antisocialister og tage deres Forholdsregler og sige: se, det er Socialisme, saa enhver kan begribe, at Socialisme er noget forkasteligt. Man kan naturligvis ikke forvente, at en Regering som den nuværende, der er Modstander af Samfundskontrol med Produktion og Fordeling, skal kunne organisere offentlige Indgreb paa den mest hensigtsmæssige Maade. Det er bl. a. derfor, det gaar saa galt, og det ærede Medlem Hr. Starcke skal ikke have Ret til paa den Maade at lægge bl. a. vore Anskuelse for Had ved at paastaa, at den nuværende Regering fører vor Politik.

Den højtærede Forsyningsminister, som efter sin Succes i Formiddags maaske havde gjort sig selv en større Tjeneste ved ikke oftere at bestige Talerstolen i sin Minister-tid, har fortalt Tinget, at naar vi har handlet os fattige ved at handle med England, er det ikke denne Regerings Skyld, det er Samlingsregeringen af 1945, der er Skyld i dette. Jeg synes snart, man maa holde op med at paastaa, at alt ondt stammer fra Samlingsregeringen af 1945, og at den Regering, som vi har haft i 2 Aar, intet som helst Ansvar har for noget af det onde; den har været saa at sige fuldkommen uvirksom siden da. Nej, vi har haft denne Regering i 2 Aar, og den kommer til at tage sit Ansvar

for den Udvikling, der er sket gennem disse 2 Aar. Maa jeg erindre den højtærede Forsyningsminister om, at i Begyndelsen af dette Aar førte netop denne Regering Forhandling med England om vor Eksport og Priserne for denne Eksport. Den hjembragte et Forslag, der var saa elendigt, at vi vilde fortsætte at handle os fattige, men Regeringen var meget ivrig for, at vi skulde sige ja, til Trods for at Overenskomsten var af en saadan Art, at den paa det groveste krænkede vor Ret til selv at bestemme, hvorledes Lovene i dette Land skulde være udformet. Maaske har den højtærede Minister glemt det, saa vil jeg erindre ham om, at vi Kommuniste gik imod den Aftale, Regeringen dengang ivrede for, at man skulde vedtage, det var i hvert Fald ikke med vor gode Vilje, at man fortsatte med at arbejde paa de Vilkaar.

Den højtærede Statsminister og andre har talt meget om Sydslesvig, og den højtærede Statsminister og det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har fortsat agiteret for Grænseflytning eller i hvert Fald for, at Danmark skulde føre en aktiv national Politik i Sydslesvig med det Formaal at muliggøre en senere Grænseflytning. Hverken den højtærede Statsminister eller det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har ulejligen sig med at imødegaa de konkrete Argumenter, der er anført bl. a. fra min Side mod et saadant Grænseflytningsarbejde og mod Rimeligheden deraf. Jeg anser det for hensigtsmæssigt kort at gentage de Argumenter, jeg fremførte i Gaar, og jeg anser det for saa meget mere rimeligt, at jeg gør det, som Referatet af disse Argumenter paa en eller anden Maade faldt ud af den Del af Radiotransmissionen i Aftes, der var mig beskaaret. Jeg henstiller, at de, der sidder ved Staalbaandet eller Radiofonien Mikrofoner, lader det slippe igennem i Aften.

Sandheden om Sydslesvig, siger den højtærede Statsminister, er, at det nu engang er dansk Land, som er taget fra os med Vold, og at Danskheden i Sydslesvig er holdt nede med Vold. Jeg siger heroverfor: Sandheden om Sydslesvig er, at største Parten, nemlig fra den nuværende Grænse og til Dannevirke, engang var dansk Land med en dansksindet og dansksproget Befolkning, men at Befolkningen gennem nogle Aarhundreder er blevet fortysket, ikke som Følge af tysk Vold, men som Følge af Misregimente og Fortyskningspolitik fra de danske Enevoldskongers Side. Da Enevoldskongernes Æra var ude i 1848, var Stillingen, som det aabent blev erkendt af den national-liberale Regering i København, den, at